



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pół., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIELSKO, śl., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRU-DZIAŁDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Sienkiewicza 13, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 292. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 września 1934 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 15 czerwca 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze miasta Torunia.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. w sprawie przejęcia świadczeń niemieckiego ubezpieczenia społecznego przez polskie zakłady ubezpieczeń społecznych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 września 1934 r., Nr. 86, poz. 781).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

292.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 września 1934 r.

w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 15 czerwca 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych na obszarze miasta Torunia.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatararów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. o przekazaniu Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej zarządu spraw pracy i opieki społecznej na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 168) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Nadaję moc obowiązującą dla wszystkich robót budowlanych na obszarze miasta Torunia umowie zbiorowej z dnia 15 czerwca 1934 r., zawartej w Toruniu przez poszczególne firmy budowlane z jednej strony a Centralny Związek Robotników Budowlanych w Polsce z drugiej strony.

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 lipca 1934 r. („Monitor Polski” Nr. 176, poz. 237).

§ 2.

Umowa, wymieniona w § 1, zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa, wymieniona w § 1, jest na mocy rozporządzenia niniejszego obowiązująca, mogą żądać odpisów od stron, które umowę zawarły, za zwrotem kosztów.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) J. Paciorewski.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 września 1934 r.

w sprawie przejęcia świadczeń niemieckiego ubezpieczenia społecznego przez polskie zakłady ubezpieczeń społecznych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do przejęcia na podstawie art. 35 ust. 1 umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym z dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 65, poz. 487), zmienionej i uzupełnionej stosownie do postanowień porozumień, zawartych na podstawie art. 43 powyższej umowy w dniu 3 października 1933 r. i 27 stycznia 1934 r., które stanowią załącznik do rozporządzeń Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 773) i z dnia 16 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 366), świadczeń niemieckiego ubezpieczenia społecznego właściwe są następujące zakłady ubezpieczeń społecznych:

Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników w odniesieniu do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa,

Zakład Ubezpieczenia od Wypadków w odniesieniu do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia od wypadków oraz

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w odniesieniu do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Art. 2. (1) Świadczenia niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, przejęte w myśl art. 1 przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, obliczone będą w ten sposób, że wynosić będą tyle, ile wynosiłyby w razie, gdyby zastosowano do ich wymiaru, zarówno co do udziału zakładu ubezpieczeń, jak i co do dodatków państwowych, przepisy Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 509 i nast.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 1933 r. na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego, przyczem w stosunku do wszystkich przebytych w niemieckim ubezpieczeniu inwalidzkim tygodni składkowych i okresów zastępczych należy zastosować wymiar, oparty na przynależności ubezpieczonego do V klasy zarobkowej. Renty niemieckiego ubezpieczenia inwalidzkiego, należne osobom, które przekroczyły 65 rok życia, obliczone będą według przepisów miarodajnych dla ustalenia wysokości rent inwalidzkich bez względu na ich zdolność zarobkowania.

(2) Gdyby ustalona w myśl ust. (1) renta inwalidzka wyniosła bez dodatku państwowego mniej niż 20 zł, renta wdowia mniej niż 10 zł, a sieroca mniej niż 7 zł miesięcznie, lub też gdyby wyniosła mniej niż zasiłek miesięczny, który uprawniony otrzymywał na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 1926 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 464), albo też na podstawie ustawy śląskiej z dnia 8 lipca 1925 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 29), renta będzie podwyższona do kwoty wyższej z obu kwot, oznaczonych powyższymi granicami.

(3) W stosunku do świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, przejętych przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, właściwe będą, z wyjątkiem wymiaru świadczeń (ust. (1) i (2)), przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396); w szczególności przepisy tej ustawy będą miały zastosowanie do oceny warunków, w których powstaje, wygasa, zostaje zmniejszone lub

wstrzymane, czy też spoczywa prawo do świadczeń. Przy wymiarze zapomogi pośmiertnej (art. 166 ustawy o ubezpieczeniu społecznym) przyjmować się będzie, że przeciętny miesięczny zarobek ubezpieczonego wynosi 100 zł.

Art. 3. (1) W stosunku do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia od wypadków, przejętych w myśl art. 1 przez Zakład Ubezpieczenia od Wypadków, właściwe będą przepisy ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396), przyczem przy ustalaniu wymiaru świadczeń za przeciętny miesięczny zarobek ubezpieczonych należy przyjąć w stosunku do rent niemieckiego ubezpieczenia od wypadków przemysłowego i morskiego kwotę 170 zł, a w stosunku do rent niemieckiego ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie kwotę 85 zł.

(2) Gdyby ustalone w myśl ust. (1) renty wyniosły mniej niż zasiłki, które uprawnieni otrzymywali na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 1926 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 464), lub też na podstawie ustawy śląskiej z dnia 8 lipca 1925 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 29) będą one podwyższone do wysokości powyższych zasiłków.

Art. 4. W stosunku do świadczeń niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych, przejętych w myśl art. 1 przez Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, właściwe będą przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych w brzmieniu ustawy z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 347), przyczem świadczenia te wynosić będą taką sumę, jaką otrzyma się, biorąc za podstawę wysokość świadczeń niemieckich, odstępowanych przez niemiecką instytucję ubezpieczenia pracowników umysłowych, według stanu w dniu 1 lipca 1931 r. i przeliczając 1 markę Rzeszy na 1 złoty 50 groszy.

Art. 5. Przy ustalaniu przez zakłady ubezpieczeń społecznych, przejmujące w myśl art. 1 świadczenia niemieckich ubezpieczeń społecznych, czy istnieje prawo do świadczeń, oraz przy określaniu przez nie stopnia niezdolności do zarobkowania miarodajny będzie w stosunku do czasokresu od dnia 1 lipca 1931 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego stan uprawnień do świadczeń w dniu 1 lipca 1931 r.

Art. 6. (1) Ustalone w myśl art. 2—5 świadczenia wypłacone będą przez wymienione w art. 1 zakłady ubezpieczeń społecznych za czas wstecz od dnia 1 lipca 1931 r.

(2) Przy wypłacie świadczeń potrącone będą, o ile wypłacone były za ten sam okres czasu, za jaki przypadają te świadczenia, zasiłki przyznane uprawnionym na mocy ustawy z dnia 23 lipca 1926 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 464), lub też na podstawie ustawy śląskiej z dnia 8 lipca 1925 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 29) lub też inne świadczenia wypłacone zaliczkowo przez zakłady ubezpieczeń społecznych.

Art. 7. Świadczenia ustalone będą w myśl art. 2—5 w osobnych orzeczeniach przez te organy zakładów ubezpieczeń społecznych, które właściwe są do przyznawania świadczeń tego samego rodzaju. Od orzeczeń tych przysługiwać będzie uprawnionym prawo odwołania się do Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu i do Trybunału dla Spraw Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu, a w stosunku do ubezpieczeń pracowników umysłowych — do Wyższego Urzędu Ubezpieczeń w Katowicach i do Wojewódzkiego Urzędu Ubezpieczeń w Katowicach, lub też do organów orzekających, które wejdą w ich miejsce, w tym samym toku instancji i według tych samych zasad postępowania, jakie obowiązują dla odwołań o te same świadczenia według ustawodawstwa obowiązującego dla tych organów.